

GAME ALE TEHNICILOR DE GRUP

Asist.univ. **Lidia CIOLACU**,
Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți

Utilizarea tehnicilor joacă un rol primordial în asigurarea unei stabilizări a structurii și a activității unui organism sau ale unui grup. Lucrarea dată oferă informație privind tehnicile adecvate organizării unui grup în subgrupuri, ca și punerii în interacțiune a indivizilor aflați în situație de grup complet. Totodată ea aduce la cunoștință unele practici vizînd raportul cu realul, precum și unele tehnici de creativitate.

Un preambul va permite, de asemenea, situarea instrucțiunilor așa cum se prezintă ele: mai întîi în plan spațial sau temporal, la nivelul fenomenelor afective și emoționale, raționale, dar și imaginative, sau, în sfîrșit, în funcție de formele de schimb pluraliste; în al doilea rînd, din perspectiva repartiției subgrupurilor, fie prin atribuirea de funcții identice sau diferențiate, fie prin atribuirea mijloacelor.

Fiecare tehnică, oricît de generală ar fi aplicarea ei, permite, grație semnificației instrucțiunilor pe care le instituie, atingerea anumitor obiective, bine definite; totuși, nici una nu poate răspunde tuturor așteptărilor pe care, în mod legitim, le poate avea un formator (sau un profesor), în vederea organizării de comunicări sau a susținerii unor dezvoltări personale.

Gamele tehnicilor de grup expuse în lucrare sunt distribuite, pentru o mai ușoară reperare a lor, în patru capitole, vizînd organizarea în subgrupuri, interacțiunea în situație de grup complet, raportarea la real și creativitatea. E posibil însă să distingem varietatea instrucțiunilor care le diferențiază în funcție de modalitățile multiple pe care le instituie și care vizează raporturile dintre persoanele dintr-un grup sau dintr-o echipă, ca și formele de lucru adecvate anumitor obiective.

Constrîngerile definite de astfel de instrucțiuni se pot stabili în primul rînd din punct de vedere topologic: în ceea ce privește spațiul; din perspectiva timpului; la nivelul fenomenelor afective și emoționale; din perspectiva unor considerații raționale; în funcție de căile imaginației; conform multiplelor modalități de schimb.

În al doilea rînd, structural, ele se pot traduce prin repartiția: în subgrupuri cu funcții egale sau diferențiate, dar și între indivizi, avînd roluri egale sau diferite, dincolo de atribuirea de mijloace, identice sau distincte.

Bibliografie

1. Barlow, M., Barlow, C., *L'expression orale et les techniques de travail en groupe*, Nathan, Paris, 1979.
2. Bion, B., *Recherche sur les petits groupes*, PUF, Paris, 1976.
3. Ferry, G., *La pratique du travail de groupe*, Dunod, Paris, 1970.
4. Limbos, E., *L'animateur et les groupes de jeunes*, Ed. de Fleurus, 1973.
5. Maisonneuve, J., *La dynamique des groupes*, PUF, Paris, 1990.